

§ 11 mill., ville det sovjetrussiske forslag være ensbetydende med en reduktion af de foreslåede budgetudgifter for 1961 på lidt over 10 pct.

Dagen efter, da den sovjetrussiske repræsentant havde afgivet sit indlæg, gav generalsekretæren en redegørelse for personalepolitikken ved FNs sekretariat. Han fremhævede, at egnethed og uafhængighed ifølge FN-pagten var de afgørende kriterier for ansættelse af personale. Da størstedelen af personalet var fast ansat, var det ikke muligt over et kort åremål i væsentlig grad at ændre den personalestruktur, der havde nedfældet sig fra FN-sekretariatets første år.

Under henvisning til FN-pagtens artikel 99 afviste generalsekretæren derefter den sovjetrussiske kritik af udsendelsen af de to FN-missioner til Laos og Guinea, og han udtalte i denne forbindelse, at det, såfremt den sovjetrussiske indstilling, hvorefter udsendelse af missioner til medlemslandene krævede godkendelse fra sikkerhedsrådet eller generalforsamlingen, skulle være vejledende, kunne blive nødvendigt at begrænse omfanget af FNs tekniske bistandsprogram.

Ved et møde i udvalget den 21. november gav generalsekretæren udtryk for en meget pessimistisk bedømmelse af FNs finansielle stilling. Medmindre FN inden årets udgang fik en væsentlig del af sine udgifter til de militære operationer i Congo dækket ved bidrag fra medlemslandene, ville FN inden årsskiftet stå over for et kasseunderskud på \$ 20 mill.

Såfremt FN i første halvdel af 1961 ligesom i anden halvdel af 1960 skulle anvende ca. \$ 10 mill. om måneden til opretholdelse af FN-styrken i Congo, ville organisationens finansielle stilling imidlertid fortsat være overordentlig kritisk. Generalsekretæren gjorde det i sin redegørelse klart, at plenarforsamlingen før sin hjemsendelse måtte beslutte enten at indstille eller kraftigt begrænse FNs virksomhed i Congo eller også træffe foranstaltninger til tilvejebringelse af de finansielle muligheder for en fortsættelse af FNs virksomhed i Congo.

Som en mulig løsning på FNs finansielle problemer pegede generalsekretæren ved afslutningen af sin redegørelse på muligheden af, at man overvejede at forhøje den udgiftsbemyndigelse på \$ 2 mill., som general-

sekretæren siden 1948 har disponeret over til „at dække uforudsete udgifter ved opretholdelse af fred og sikkerhed samt til dækning af ekstraordinære økonomiske genopbygningsbehov“. Generalsekretærens forslag tog sit udgangspunkt i et forslag om oprettelse af en *freds- og sikkerhedsfond*, der er gengivet i en rapport, som det rådgivende budgetudvalg har afgivet vedrørende FNs budget for året 1961. Ifølge generalsekretærens redegørelse skulle en sådan „fredsfond“ kunne anvendes til — inden for nærmere angivne udgiftsrammer — at afholde udgifter til formål, som var godkendt af FNs generalforsamling (eller eventuelt foreløbigt godkendt af sikkerhedsrådet), samt endvidere til — inden for nærmere angivne rammer — på generalsekretærens ansvar at dække andre uforudsete eller ekstraordinære udgifter.

Under sin behandling af budgetforslaget vedtog femte udvalg bl. a. at forhøje dagpengesatserne (hotel- og opholdsudgifter) for delegater fra medlemslandene, der for FNs regning deltager i møder i FN-organer i New York til \$ 30, og til \$ 23 uden for New York.

Det besluttedes endvidere at udbetale visse honorarer til medlemmer af den administrative domstol og samtidig at lade foretage en almindelig undersøgelse af honorarspørgsmålet. De nordiske lande stemte for begge disse forslag.

Om finansieringen af højkommissariatets virksomhed, hvortil der var afsat godt \$ 2 mill., udspandt der sig en diskussion, idet den amerikanske repræsentant foreslog, at renterne af et beløb på 45 mill. DM, som den vesttyske regering vil betale til flygtningehøjkommissariatet til fordel for flygtninge, som i Hitlertidens Tyskland har lidt skade som følge af forfølgelse af nationale grunde, skulle benyttes til delvis dækning af administrationsomkostningerne ved udbetalinger til disse flygtninge. Sovjetunionen krævede, at alle administrationsudgifter afholdtes af Vesttyskland. Til slut vedtoges det med 47 stemmer for, 9 imod (østblokken) og 10 abstentioner, at administrationsudgifterne skulle afholdes af FNs ordinære budget.

Udvalget tiltrådte med 47 stemmer imod 0 (13 lande (bl. a. østblokken, Portugal, Frankrig og Den sydafrikanske Union) afholdt